

[Camre]

Man må nødvendigvis indpasse tingene i finansloven, efterhånden som der er penge til det, og det vil socialdemokratiet sin vane tro også gøre. Vi spiller ikke sådan nogen forslag ud, før vi ved, at der er dækning i samfundøkonomien.

Hr. Collet hævdede, at der skulle være en regnefejl vedrørende karensdagen på 1 mia kr. i vores forslag. Dertil vil jeg gerne sige, at det ikke er en regnefejl, men nok en forskel i politisk vurdering af besparelserne for Danmark ved at have indført karensdagen. Det er der jo ikke nogen der er i stand til at konstatere objektivt, før vi i givet fald afskaffer den. Det sker nok ikke i denne regerings tid, men det sker sikkert derefter, og så kan man formentlig se, at de påståede besparelser ikke er så store i virkeligheden.

Venstres ordfører, hr. Fogh Rasmussen, var inde på diskussionen om, hvorvidt summen af de socialdemokratiske ændringsforslag betød, at underskuddet på betalingsbalancen ville være 1,2 mia kr. større, stigende i de kommende år. Jeg vil gerne sige til hr. Fogh Rasmussen, at også vi er bekendt med, at hvis man tager disse forslag isoleret og laver et øjebliksbillede, så kan man sikkert nok ud fra en helt isoleret betragtning sige, at disse forslag er der på den ene side en sådan virkning i. Det, man glemmer, er, at den økonomiske politik for os består af en hel masse andre ting, herunder en række ting, som kan forbedre eksporten, forbedre konkurrenceevnen, som kan gøre det muligt for Danmark at eksportere sig ud af problemerne.

Jeg forstår simpelt hen ikke, at hr. Fogh Rasmussen kan sige: hvad er socialdemokratiets alternativ? Vi brugte faktisk for nogle få dage siden ganske megen tid under førstebehandlingen af regeringens krisepakke på at redegøre for, hvad vores alternativ er. Jeg har også i dag, selv om det først og fremmest drejer sig om finanslovsforslaget, gjort en hel del ud af, hvad vores alternativ er.

Jeg vil gerne til ære for hr. Fogh Rasmussen gentage, at det ikke er muligt at spare sig ud af disse problemer. Dermed være ikke sagt, at man ikke skal spare, for det mener vi nok vi skal, men man kan ikke spare sig ud af problemerne. Man kan producere sig ud af dem, men man kan ikke producere sig ud af dem, når man har OECDs laveste opsparelskvota og dermed alt, alt for lave investe-

ringer. Det er ikke noget, alene vi siger. Direktøren for Industrirådet siger, at nok er der en pæn stigning i investeringerne, men det er en fordobling af 1985-niveauet, det handler om, hvis vi skal løse disse problemer. Lad os komme i gang med at diskutere de midler, vi har peget på, men som regeringen efter vores opfattelse af ideologiske årsager er vældig tilbageholdende med.

Hr. Fogh Rasmussen sagde, at det var godt, at vi nu fik slået fast, og at vi nu var enige om, at skattetrykket var faldende. Jeg ved ikke, hvem hr. Fogh Rasmussen er enig om det synspunkt med, men han er i hvert fald ikke enig med socialdemokratiet, og han er formentlig heller ikke enig med finansministeren, som i et af sine meget udmærkede småtryk skriver, at skatteprocenten er stigende, fra 44 pct. i 1982 til 47,8 pct. i år og 48 pct. til næste år.

Hr. Fogh Rasmussen kom med nogle dybsindige betragtninger om, at hvis låntagningen var faldende, så var også skattetrykket faldende. Det var meget kryptisk. Jeg tror, jeg bliver nødt til at rette nogle misforståelser omkring det økonomiske forløb i dette med at tage lån.

Hvis man optager lån, følger deraf, at man skal betale en rente, og de, der både skal betale statens gæld tilbage og betale renten, det er rigtignok skatteyderne, men det bevirker ikke nogen stigning i skatteprocenten, før i det øjeblik denne tilbagebetaling faktisk finder sted eller denne rentebetaling finder sted.

Da denne regering trådte til, var den indenlandske og den udenlandske statsgæld 278 mia kr., men ved udgangen af 1984 – jeg har ikke det tal, der er helt up to date, derfor nøjes jeg med det, jeg kan tage fra tryksagerne dernede – var den samlede statsgæld steget til 420 mia kr., den indenlandske og den udenlandske tilsammen, altså med 51 pct. Som følge heraf er rentebyrden steget, og som følge heraf skal skattetrykket meget højere op for at betale denne højere rente. Den er først i år ved at flade ud på grund af det internationale og det danske rentefald. I de kommende år vil der være meget større gældsbyrder at tilbagebetale.

Jeg må sige, at det faktisk er rigtigt, hvad hr. Maisted siger: jo større gæld man har, jo større bliver skattetrykket i de kommende år. Det er ikke forkert, selv om det er hr. Maisted, der siger det.